

דבר ראש העיר קריית-מוצקין מר חיים צורי

משפחות יקרות,

אלבום זיכרון זה לידתו במחוייבותנו האישית כלפיכם, המשפחות השכולות, תושבי קריית מוצקין, הורים, רעות, ילדים ואחים, אשר הקריבו את היקר מכל במלחמות ישראל.

כאבכם לא רק שאינו נמוג, אלא בחלוף השנים הוא גובר והופך קשה יותר משנה לשנה, בוודאי במועד זה הסמוך ליום הזיכרון הכללי לחללי צה"ל.

המעט שאנו יכולים לסייע בידכם הוא לשמר את זכרם של החללים באלבום זה המציג אירועים, עשייה ותחנות שונות בחייהם הצעירים של הבן או הבת.

תלמידי בתי"ס "אורט" קריית מוצקין, בנות "אולפנא סגולה" וצוות הסטודנטים ממכללת "שאק" נענו ליזמה המשותפת של עיריית קריית מוצקין ובית "יד לבנים", בהנחייתו של מר מיכאל ויצמן, וביקרו בבתיכם לקבל חומרים ומקורות לעריכת האלבום. דמותם של הנופלים נשקפת בספר זה.

אציין בסיפוק את היענותם היוצאת מן הכלל של התלמידים והתלמידות להשתתף במפעל חשוב זה. הקשר שנוצר עמכן, משפחות יקרות, היה רב משמעות בעבורם והותיר בהם רישום עמוק.

משוכנע אני כי קשר זה היה גם לכם מקור לסיפוק ולנחמת מה, מעצם העובדה כי נציגי הדור הצעיר תורמים ומסייעים להנציח את הנופלים והנופלות, משימה שלא הייתה פשוטה להם כלל וכלל.

בשם עיריית קריית מוצקין, הנני מודה לכם על שיתוף הפעולה ומאחל לכם בריאות ואריכות ימים.

שלכם,

חיים צורי, ראש העיר

ערב יום הזיכרון תשע"ב
מאי 2012

דבר יו"ר "יד לבנים" קרית מוצקין מר מיכאל וייצמן

אחי ואחיותי משפחת השכול היקרה,

השכול והכאב על אובדן הבנים והבנות, שנפלו במערכות ישראל, הינו כאב אישי ויום יומי שלנו המשפחות.

טובי בנינו ובנותינו חרפו את נפשם בעוז ובגבורה, למען עצמאותה וביטחונה של מדינת ישראל, בה הם נפלו במסע ארוך לביצור ביטחונה, בקרבות, באימונים, בתאונות ומשימות הביטחון השוטף.

במותם הנחילו לנו יקירנו, מורשת הטבועה עמוק בלב כולנו-מורשת הגבורה, הרעות והקרבה. את המשמעת האמיתית של "לתת את הכל", רק אנחנו המשפחות יודעים.

אין כאב עמוק יותר מכאב השכול. מסורת הגבורה ומסירות הנפש של הבנים והבנות מפעמת בנו ומנחה את דרכנו. היא מחייבת את כולנו לזכור, כי בזכותם קיימת מדינתנו. לאורה של מורשת זו נמשיך לחזק, להנציח ולזכור את בנינו ובנותינו לעד.

אנו מעלים על נס, תרומתם רבת החשיבות של המתנדבים, בני הנוער, תלמידי ביה"ס "אורט" מוצקין, תלמידות האולפנא וצוות הסטודנטים, להנחלת מורשתם ופועלם של יקירנו בני הקריה, בשיתוף רשות העירייה, מחלקת החינוך ומנהלי בתי הספר.

זכר בנינו ובנותינו, חתום וחקוק בליבנו לעולמי עולמים!
יהי זכרם ברוך!

חיזקו ואימצו.

שלכם,
מיכאל וייצמן, יו"ר "יד לבנים"
וחבר מועצת העיר קרית מוצקין

סמל אבישי (שייקוש) גדרון הי"ד
ט"ז חשוון תשל"ח - כ"ח שבט תשנ"ז
28.10.1977-04.02.1997

בן 19 בנפלו
מקום מנוחתו
בית העלמין (חלקה צבאית) קריית מוצקין

"לתת את הנשמה ואת הלב
לתת כשאתה אוהב
ואיך מוצאים את ההבדל
שבין לקחת ולקבל
עוד תלמד לתת לתת"

בשלהי שנת 1977 נולד בן זקונים למשפחת גדרון, להורים רפי ועמית ואח קטן לבנות אורלי ומירב.

בן זה, אבישי גדרון, קיבל את שמו מאחיותיו הגדולות. אלו אהבו את בן דודן אבי, ורצו לקרוא גם לאחיהן כך, אך ההורים לא רצו לקרוא לבני הדודים באותו השם, לכן הסכימו ההורים והבנות יחדיו על השם אבישי, שבעצם מייצג את היותו מתנה עבורם. תאריך הלידה של אבישי הוא העשרים ושמונה לאוקטובר.

אבישי, ילד יפה תואר, התבלט בנדיבותו וברצונו לעזור לזולת. ילד חברותי, שתואר כציר המקשר בין כל החברים, נתפס כדמות שתמיד עזרה לחלשים, בין אם מבוגרים או ילדים בעלי קשיים. אביו, רפאל (רפי), מספר כי היה אופטימי ותמיד ראה את העתיד בורוד. אהבת הארץ הייתה תכונה מושרשת אצלו, שנוספה אל הפתיחות והגמישות שאפיינו אותו. נאמר עליו שהיה לוחם ברוחו ואהב אתגרים, כמו כן, שנהג לטייל בארץ ולא שכח תמונה למזכרת, בשביל אמא. אבישי שאף לעשות כל דבר בשלמות ובצורה הטובה ביותר ולרוב אף הצליח. מהסיפורים עליו ניתן לזהות את אופיו החזק והדומיננטי ואת רצונו לעזור ולתרום ככל יכולתו.

"אתה לומד עם השנים
לבנות ביחד בניינים
לחיות עם כל השינויים
לרקום איתה סיפור חיים
לעבור ימים קשים
במצוקות וריגושים
תמיד לדעת לוותר
ואת הטוב לשמר"

אבישי, יליד קריית מוצקין, עבר רבות בתשע עשרה שנות חייו. את לימודיו היסודיים החל בבית הספר היסודי על שם דוד בן-גוריון. כבר אז היה ילד ידידותי, או כפי שאביו תיאר זאת, "חבר בנשמה", אשר אהב ספורט. את דרכו בעולם הספורט החל בבית הספר לכדורסל שבקריית מוצקין, כשהיה בכיתה ה'. לאחר מכן, עבר לכדור יד, שם גילה יכולות יוצאות דופן. אימו מסבירה שהיכולות הללו נבעו מהיותו חסון ומיכולות המנהיגות ועבודת הצוות שהפגין. אימוניו בקבוצה וכשרונו המיוחד הובילו לבחירת לקפטן קבוצת הנוער כשהיה בכיתה י'.

אגוד הכדורסל
בישראל

כרטיס שחקן

ילדים

גדרון אבישי

28/10/77

3452333

מכבי מוצקין עירוני

519

ענת
96-97

כרטיס חממה

גדרון אבישי

0-3452333-2

שם הספורטאי

מכבי קריית-מוצקין

2-529-6

מס' אגודה

מס' לנה

28.10.77

כדור יד

15.08.96

תאריך הוצאה

ענף

תאריך לידה

במהלך משחק כדוריד

את בר המצווה חגג ביום שבת ט"ו בחשוון תשנ"א, השלושה לחודש ספטמבר שנת 1990. ביום זה הגיעה המשפחה יחדיו לבית הכנסת "יהודה וישראל" אשר ברחוב כצנלסון בקריית מוצקין.

אבישי עלה לתורה עם פרשת "וירא".

לאחר העלייה לתורה הגיעו יחדיו ל"בית ההסתדרות" שברחוב החשמונאים 12 בקריית מוצקין ובשעה 11:30 החלה מסיבת בר המצווה.

לכבוד הגיעו לגיל מצוות החליטו הוריו, רפי ועמית, לפנק את אבישי בטיול בר מצווה באירופה, במהלכו ביקרו בגרמניה, אוסטריה והולנד. אביו מספר כי זו הייתה חוויה מדהימה בזכות אבישי.

במסיבת הסיום כל כיתה ח' העלו הילדים הצגה בה אבישי שיחק את דמותו של תלמיד מרושל. הוריו מספרים כמה צחק מהופעתו שהייתה מנוגדת למראהו ולאופיו. את לימודיו התיכוניים העביר אבישי בתיכון אורט מוצקין במגמת ספורט, כשמחנך כיתתו היה יגאל גושן.

לאורך השנים, גילה אבישי, חיבה למוזיקה ישראלית בנוסף "לשאר מוזיקות הצעירים", כפי שאימו מכנה זאת. הרצון לתרום ולעזור, שאפיינו את אבישי, באו לידי ביטוי בבחירתו בפרוייקט "מחויבות אישית", אותה יישם בפנימיית יום של ילדים ממשפחות מצוקה. התנדבות זו המשיכה גם לאחר סיום הפרוייקט. בפנימייה היה יושב עם הילדים, משחק עימם ועוזר להם בשיעורי הבית ובהכנה למבחנים.

במהלך לימודיו בתיכון, יצאה כיתת הספורט לטיול בצרפת. יגאל גושן, מחנכו בתיכון ומאמנו מספר: "היינו בחו"ל ונסענו ערב אחד במטרו בעיר פריז. אבישי היה עייף ונרדם. באחת התחנות הוא התעורר, לא שם לב אם אנחנו נמצאים ברכבת, וכאשר הדלתות נפתחו, קפץ החוצה, מכיוון שהיה נדמה לו שהקבוצה ירדה. בשעה 02:00 לפנות בוקר הוא נמצא במלון בריא ושלם. בעזרת הכרטיס עם פרטי המלון ובעזרת התושייה שלו ידע לחזור, להגיע למלון."

עם חלוף השנים וההתקרבות לסיום הלימודים, הגיע הצו הראשון והמיונים לחילות השונים. רפי מספר כי אבישי התנדב לקומנדו הימי, בשייטת. הוא עבר את כל המיונים והמבחנים ובעקבותם אמור היה לצאת לשבוע הגיבוש. אך בשבוע זה אחותו, מירב התחתנה. אבישי ביקש אישור לצאת מן המחנה לכמה שעות עבור החתונה אבל בקשתו נדחתה, לכן ויתר על השירות בשייטת והוצבו בפניו שתי אפשרויות, הראשונה שבהן היא לשרת קרוב לבית במסגרת היותו ספורטאי מצטיין, האפשרות השנייה הייתה גולני. אבישי שהיה נחוש לשרת את המדינה בדרך הטובה והמועילה ביותר שכל והתעקש להתגייס לגולני. רפי טוען שבחירה זו של אבישי נובעת משירות אביו, רפי, בגולני ומרצון אבישי לאתגר את עצמו ולא ללכת בדרך הפשוטה ביותר.

לפני הגיוס, יצא עם ההורים לטיול בארצות הברית. בטיול זה צפו במשחקי הכדורגל הבינלאומיים, המונדיאל. אביו אומר כי זו הייתה חוויה מדהימה ומושלמת בעיני אבישי, ומספר כי התלהב מהנסיעה בלימוזינה ומהביקור במשחקים.

אחרי הטיול, התגייס אבישי לחיל רגלים, לגולני, לפלחיי"ק. הפלחיי"ק היא פלוגת חיל הקשר של גולני. חטיבת גולני (חטיבה 1) היא חטיבת חי"ר סדירה בצה"ל, הנמצאת תחת פיקודה של עוצבת געש והשתתפה בכל מלחמות ישראל. חיילי חטיבת גולני חובשים כומתה חומה עם סמל חיל רגלים ונועלים נעליים שחורות. הצבע החום מסמל את הלוחמים הראשונים של החטיבה שהיו עובדי אדמה שגויסו. דגל החטיבה הינו בצבעי ירוק וצהוב המסמל את שטחי הלחימה, גם בצפון וגם בדרום. סימלה של החטיבה שנמצא גם על תג היחידה הוא עץ הזית בעל שורשים רבים.

את שירותו הצבאי העביר במוצב בופור שבלבנון.

בתחילת שנות ה-70 של המאה ה-20 השתלט ארגון אש"ף על דרום לבנון, אז הפכה מצודת הבופור ליעד אסטרטגי. המצודה השקיפה על חלקים ניכרים מצפון ישראל ומאצבע הגליל כמו גם על אזור נבטיה, ואזורים נרחבים בדרום לבנון. אנשי הפת"ח התבצרו במקום, והשתמשו בו לירי קטיושות על הגליל.

הפעילויות של אבישי בתוקף שירותו במצודת הבופור כללו בעיקר סיורים באיזור לבנון ופעילות שיחידות קרביות מבצעות בדרך כלל, שלא תמיד דווחו למשפחה. אבישי היה חייל בתחילת דרכו, הוא עוד תכנן להגיע לקצונה ולהמשיך בקריירה צבאית. אורן, חברו של אבישי ששירת עימו בפלחיי"ק, מספר כי במהלך השירות התקרב לדת ולאמונה, דבר שהוביל לכך שהתפלל בבקרים. באחד הבקרים נאלץ לוותר על ארוחת הבוקר כדי להתפלל. אבישי, שחשש שאורן יצא לאימונים רעב, הכין לו מגש אוכל, אותו השאיר לאורן קרוב למקום בו התפלל, אך לא אמר דבר, כדי לא להפריע לתפילתו.

"לגלות סודות בסתר
להתיר את סבך הקשר
כשהלב בר נצבט
מכל חיוך מכל מבט
אתה נזהר אתה יודע
וחוץ ממך איש לא שומע
פוסע בין הדקויות
וממלא שעות פנויות"

שנה וארבעה חודשים לאחר גיוסו של אבישי, ביום ג' הארבעה בפברואר 1997, רפי הסיע את בנו למחנה שרגא ממנו עלה אבישי להסעה שהובילה אותו למסוק. ההסעה איחרה, ואיפשרה לרפי ואבישי לבלות עוד קצת זמן יחד. כשזו, הגיעה, אבישי עלה להסעה. אחרי כמה דקות, רפי ראה את אבישי יורד מהטנדר ומוביל אחיו שתי חיילות. הוא ניגש אל אביו וביקש ממנו שידאג שהבנות תגענה הביתה בבטחה. את הבנות הללו הוא לא הכיר אך בכל זאת לא רצה להשאירן לבד במחנה.

באותו היום, בשעה 18:59, מסוק "יסעור" טס למוצב הבופור בעוד מסוק אחר טס למוצב דלעת. בכדי לקבל אישור לחציית הגבול, המסוקים חגו בגובה מאה עשרים מטרים מעל הגליל באזור גבול לבנון.

עקב תנאי מזג אוויר קשים, קרתה תאונה ושני המסוקים התנגשו אחד בשני. תאונה זו נקראת "אסון המסוקים".

אחד המסוקים נופל ליד שאר היישוב בעוד השני נופל ליד קיבוץ דפנה. אבישי היה אחד משבעים ושלושה חיילים שנספו באסון שממנו איש לא חזר.

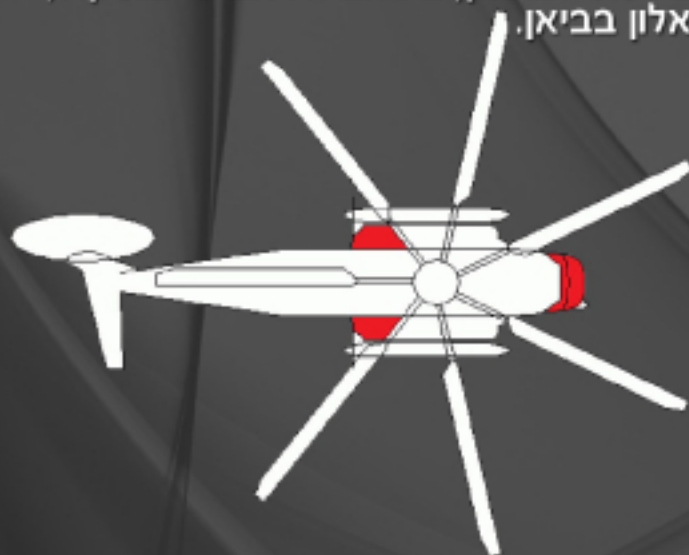
שברי המסוקים אחרי התאונה

על המסוק שפנה למוצב הבופור היו אבישי ועוד חמישה מחברי יחידתו.

מתוך שבעים ושלושה נופלים, שישה בלבד לא התרסקו יחד עם המטוס אלא עפו ממנו במהלך ההתנגשות.

בין השישה היו שני טייסים ועוד ארבעה חיילים בירכתי המסוק, ביניהם היו אבישי ומפקדו, אלון בביאן.

שרטוט המסוק, האזורים המסומנים הם האזורים מהם נפלטו ששת החיילים.

מפאת העובדה שאבישי לא היה בין אלו שהתרכזו עם המסוק, נשקו נותר שלם.

נשקו של
אבישי
M16

האינדקציה לפיה ידעו כי החייל שנמצא ליד "שאר יישוב" הוא אבישי, הייתה ארנקו שנשאר בשלמותו, בדיוק כפי שהיה.

הוריו של אבישי מספרים כי מהרגע שהודיעו בטלוויזיה על אסון המסוקים ידעו בתוכם שאבישי נמצא במסוק. ברגעי האסון ניזונה המשפחה מהתקשורת מאחר ולא קבלו מאבישי כל הודעה על מצבו, עצם היותו אחראי הזינה את חששם שאכן נכלל בין קורבנות האסון. כדי לאשש את פחדם, הגיע בשעה 02:00 לפנות בוקר, קצין העיר והודיע על היעדרותו של אבישי באופן רשמי. ארבע שעות לאחר מכן, בשעה 06:00 בבוקר, הגיע מפקדו של אבישי שיצא מהשטח ואישר את מותו.

התגובה הראשונית של משפחתו הייתה הלם טוטאלי. הוריו מספרים שביתם התמלא אנשים וכל שניסו היה לשמור על שפיותם, להתמודד, עבור אלו שנשארו.

"לראות בתוך הנפילה
שיש מקום למחילה
תמיד אפשר שוב להתחיל
כמו יום חדש כמו כרגיל
לתת."

לאחר האירוע הטרגי, הוקמו במוצקין ארבעה מוקדי הנצחה לזכרו של אבישי. את כמה מהמוקדים הללו, יצרה עמותה שהוקמה לאחר האסון. מטרת ההנצחה הייתה להמחיש את אופיו של אבישי, וכל אחד מהמוקדים בא לסמל תכונה בולטת מאופיו או את אחת מדעותיו.

הראשון שבהם "אנדרטת השעון" שמסמלת שלמרות האסון, הזמן לא עוצר מלכת.

השני, ספריית בית הספר ע"ש "דוד בן גוריון", בו למד אבישי. הוקמה ביוזמת בית הספר.

השלישי, הוא אולם הספורט ע"ש אבישי גדרון, אשר ממחיש את מעורבותו ואהבתו של אבישי לתחום זה.

האחרון מביניהם הוא שמה של קבוצת הכדוריד, "מכבי אבישי מוצקין", שבא במטרה להציג את היותו של אבישי הציר המרכזי והמגבש של הקבוצה.

בשנים הראשונות התקיימו מידי שנה משחקים לזכרו של אבישי, בין נבחרת הכדוריד של מוצקין לנבחרת ישראל. בנוסף למשחקים, נערכו אזכרות המוניות בהן השתתפו רבים אך הוריו, רפי ועמית, החליטו לקיים את האזכרות בדרך אינטימית ומשפחתית יותר.

ישנם אתרי הנצחה נוספים בקרית מוצקין ואף בכל רחבי הארץ, ביניהם, "גן הבנים" שבקרית מוצקין, אשר הוקם לזכר כל בני הקריה שנפלו בעת שירותם הצבאי מאז קום המדינה.

גם במקום שירותו של אבישי הוקם קיר זיכרון.

לזכר נופלי "אסון המסוקים" הוקם בשאר הישוב אתר הנצחה מרכזי. זוהי אנדרטה שהוצבה, בדיוק במקום נפילתו של אחד המסוקים. האנדרטה בנויה מסלעי גיר שהובאו מאתרים שונים בגליל ונראים כמו פסלים שהטבע יצר, ולכל אחד אישיות משלו. הם ניצבים דוממים סביב בריכה עגולה, ובתוכה שקועות אבני בזלת שעל כל אחת מהן מוטבע אחד מ-73 שמות החיילים שנפלו באסון, ללא ציון דרגות. מן הבריכה יוצאת אמת מים שנמשכת לאורך שדרת עצים, עד לנקודה שבה נפל אחד המסוקים. בתוך סבך עצים על גדות נחל ליש, במקום שקרני השמש אינן חודרות מבעד לצמרות, מתגלות אבנים תלויות מן העצים ועל כל אבן שם של חייל.

רפי, אביו של אבישי, מספר על ההתמודדות. הבנות עוזרות להתגבר והנכדים מותנים כוח להתמודד, ובכל זאת זוכרים ואי אפשר לשכוח.

לאחר מותו של אבישי, הוציאו חבריו חוברת הנצחה.

אוהבים אותך לנצח

רק בשנה האחרונה גילינו מי אתה ומה אתה באמת. חבר אמיתי שאוהב ואכפת לו, אדם שתכונותיו הפנימיות מאפילות על מעלותיו החיצוניות, נשמה גבוהה שזכינו להיות בקרבתה בתקופות היפות בחיים. אבישי, פינה קטנה במוחנו מוקדשת לך, פינה אשר נישא עד מותנו בארועים משמחים ובארועים עצובים, תמיד אתנו. ואולי, לאחר שיומנו יגיע, נזכה שוב להפגש סביב שולחן, ולצחוק, ולצחוק, ולצחוק, כולנו, איתך - שוב ביחד.

שי צור ויגאל גנדלמן

אותך אני מכיר מהגן ומאז ומתמיד היית חייכן. איתך גם למדתי בבית ספר יסודי ותמיד היית ספורטאי. אותך כולם אוהבים ואנחנו אותך לנצח זוכרים.

רמי פולשטיין

אבישי, כל יום שעובר זה קשה יותר לא אשכח לעולם את החיוך הרחב שהיה על פניך.

להתראות אבישי מחברך האוהב וזוכר אותך תמיד אלעד שושן

יושב בגרון חנוק מנסה לכתוב לך. יודע שכל המילים הטובות לא יצליחו לתאר אותך. כל הנותר הוא לחכות, להפגש שוב ולקוות שאתה שומע אותי.

אבישי אני אוהב אותך עידו

"אהבתי אותך בטירוף אהבה שלא הכרתי עד עכשיו, האמנתי שלא ניפרד לעולם, רציתי להיות רק איתך ועכשיו כבר אין לי אותך ולא יהיה לי עוד לעולם"

אבישי

היית בשבילי הכל, חבר, אח וידיד. תמיד ידעתי שבכל מצב תהיה לצדי ועליך ורק עליך יכולתי לסמוך וידעתי שכל הסודות שלי ישארו איתך. ואני, אבישי, תמיד תישאר חלק בלתי נפרד מחיי ואני מבטיחה לך שאני אף פעם לא אשכח אותך ואת מה שהיית בשבילי.

ענבל שקד

לאח יקר!

אם אתה חושב שנפטרת ממני לעולם אז תדע שאתה טועה כי אני איתך, איפה שתהיה, תמיד בכל מקום. אני אוהב אותך יותר מכל דבר בעולם, מתגעגע אליך, כואב בלעדייך. אבישי לעד נשאר חרוט בליבי.

שלום לך מלאך בלבן מאורי ישעיהו

אבשוש'

לביצה של הכיתה -

אם אנסה לאסוף את כל הרגעים שעברנו ביחד, במבט לאחור כל רגע היה שווה מיליונים - אבל קטן עלינו המיליונים לעומת העובדה שאתה עצמך עם היופי הזוהר והחיוך שלך כבר לא איתנו.

איך שצחקנו בשיעורים, שהשתובבנו בחו"ל ועכשיו בשבריר של שניה נפרדת מאיתנו - וכעת אין גבול לדמעות.

תשאר תמיד בלבי - נוח על משכבך בשלום! יהי זכרך ברוך.

אוהבת, כואבת ומתגעגעת צפי

אבישי

דווקא אתה שאהבת כל - כך את החיים וידעת לנצל כל רגע, החיים קיפחו אותך... נזכור אותך תמיד כבדרן של הכתה, בעל ראש הביצה, עם השנינויות הבלתי פוסקות. אבל בעיקר אי אפשר לשכוח את העלמותך המיסתורית במטרו בפריז. אבישי - יהי זכרך ברוך.

ליהי!

לאבישי חברי,

אהבתי, הערצתי והערכתי אותך! מה כבר אפשר להוסיף על כל השבחים שהרעיפו עליך... רק הלוואי והיה אפשר שכל אחד יהיה כמוך, אז באמת הכל היה יותר טוב, יותר מושלם. עד יומי האחרון אזכור אותך, לנצח, אבישי.

ברק ליטבק

קשה לכתוב על חבר שאיננו, קשה לדבר עליך בלשון עבר, קשה אף לרשום את שמך. קשה לי להבין, שאותך לא אראה לעולמים. העיניים עצומות אך הדמעות עוד זולגות. למה, אלוהים?

שרון מויאל

אבישי

מנסה לכתוב לך משהו שיגיד את הכל, שייסביר את מכלול הרגשות, הכאב ובעיקר הגעגועים. הגעגוע לחיוך הממיס שלך, לידיים שלך האוחזות ומחבקות כל יום שישי בגן. ילד שלי, תהיה חזק שם למעלה.

אוהבת אותך ומתגעגעת
עדי קאופמן

לגבוש

אני יושבת וחושבת ולא מאמינה איך בחור מושלם שכמוך לא יחזור לעולם. חמוד: תשמור טוב על עצמך למעלה, תזכור שאני אוהבת אותך מאוד ובחיים לא אשכח אותך. אני מבטיחה לך גבוש שיום יבוא ונתראה שוב.

מידידתך האוהבת והכואבת
רעות

אבישי - חייל שלנו

תשמור על המשפחה שלך ועל כולנו מלמעלה, אבישי חייל שלנו, מלאך שלנו!

קרן לופו

אבישי

תודה להוריך שהביאו אותך לעולם תודה לגורל שהפגיש ביננו. תודה שנתת לי את הזכות להיות חברך תודה לך שהענקת לי אהבת נפש תודה לך שתמיד ידעת לעזור תודה לך שידעת לגרום לי להיות מאושר תודה לך ששמרת עלינו בלבנון תודה לך שאתה שומר עלינו מלמעלה עכשיו.

ערן טמפלר

מפאת קוצר הזמן אני מבקשים את סליחתם של החברים שלא הספיקו לצרף את מילותיהם לדף זה, אוהבים וזוכרים תמיד כל החברים.